OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ statement-מימרא
¿ challenge-קושיא
^ question-שאלה
! answer-תירוץ
■ proof-ראיה

♦ disputants-חולקים
◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
< insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת
O story-מעשה

key-מקרא:

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	**מקרא-key:**

																		נדרים-ארבעה נדרים	
																		מאן דאמר	מימרא
כז.																	◊		אי לרבה, רישא רבי עקיבא וסיפא דברי הכל אי לרבא, סיפא רבנן ורישא דברי הכל.
כז.	מ																■		נדרי אונסין: הדירו חבירו שיאכל אצלו, וחלה הוא או שחלה בנו, או שעכבו נהר - הרי אלו נדרי אונסין.
כז.	ג														O		◊		ההוא גברא דאתפיס זכוותא בבי דינא, ואמר: אי לא אתינא עד תלתין יומין ליבטלון הני זכוותאי, איתניס ולא אתא
כז.													♦		■		◊	רב הונא:	בטיל זכוותיה.
כז.													♦		■		◊	אמר ליה רבא:	אנוס הוא, ואנוס רחמנא פטריה, דכתיב: (דברים כב) ולנערה לא תעשה דבר
כז.													¿		■				וכי תימא קטלא שאני
כז.											!				■			והתנן:	נדרי אונסין: הדירו חבירו שיאכל אצלו, וחלה הוא או שחלה בנו, או שעיכבו נהר - הרי אלו נדרי אונסין.
כז.															¿				ולרבא, מאי שנא מהא דתנן:
כז.													■		¿		◊	[תנן]	ה"ז גיטיך מעכשיו אם לא באתי מכאן עד י"ב חדש, ומת בתוך י"ב חדש - הרי זה גט
כז.															¿				אמאי? והא מינס איתניס
כז.													!				◊	אמרי:	דלמא שאני התם, דאי הוה ידע דמית, מן לאלתר הוה גמר ויהיב גיטא.
כז:															¿				מ"ש מההוא
כז:													■		¿		◊	[שמואל]	דאמר להו: אי לא אתינא מכאן עד תלתין יומין ליהוי גיטא, אתא ופסקיה מעברא, אמר להו: חזו דאתאי, חזו דאתאי, ואמר שמואל: לא שמיה מתייא
כז:															¿				אמאי? והא מינס אניס
כז:													!				◊		דלמא אונסא דמיגליא שאני, ומעברא מיגלי אונסיה.
כז:													¿				◊		ולרב הונא, מכדי אסמכתא היא, ואסמכתא לא קניאָ
כז:										!							◊		שאני הכא, דמיתפסן זכותן.
כז:									¿										והיכא דמיתפסין לאו אסמכתא היא?
כז:								♦	■	¿							◊	והתנן: [רבי יוסי]	מי שפרע מקצת חובו, והשליש את שטרו ואמר אם אין אני נותן לו מכאן עד ל' יום תן לו שטרו, הגיע זמן ולא נתן, רבי יוסי אומר: יתן
כז:								♦	■	¿							◊	רבי יהודה:	לא יתן
כז:								■		¿							◊	ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב:	אין הלכה כר' יוסי, דאמר אסמכתא קניאָ
כז:									!								◊		שאני הכא, דאמר לבטלן זכותיה.
כז:								■									◊		והלכתא: אסמכתא קניאָ והוא דלא אניס, והוא דקנו מיניה בב"ד חשוב.
כז:	מ																■		נודרין להרגין ולחרמין ולמוכסין, שהיא תרומה - אע"פ שאינו תרומה, שהן של בית המלך - אע"פ שאינן של בית המלך.
כז:														♦	■	■		בית שמאי:	בכל נודרין חוץ מבשבועה
כח.														♦	■	■		בית הלל:	אף בשבועה.
כח.														♦	■	■		בית שמאי:	לא יפתח לו בנדר
כח.														♦	■	■		בית הלל:	אף יפתח לו.
כח.														♦	■	■		בית שמאי:	במה שהוא מדירו
כח.														♦	■	■		בית הלל:	אף במה שאינו מדירו.

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ **מימרא-statement**
¿ **קושיא-challenge**
^ **שאלה-question**
! **תירוץ-answer**
■ **ראיה-proof**

♦ **חולקים-disputants**
◊ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
< **מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment**
O**מעשה-story**

key-מקרא:

			נדרים-ארבעה נדרים											
			מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
כה.			כיצד?								^		■		
כה.			אמר לו: אמור קונם אשתי נהנית לי, ואמר קונם אשתי ובני נהנין לי, בש"א: אשתו מותרת ובניו אסורין	[בית שמאי]					■	!			■		
כה.			אלו ואלו מותרין.	בית הלל:					■	!			■		
כה.			דינא דמלכותא דינא	והאמר שמואל:								¿			
כה.			במוכס שאין לו קצבה.	רב חיננא א"ר כהנא אמר שמואל:							!		◊		
כה.			במוכס העומד מאליו.	דבי ר' ינאי:							!		◊		
כה.	>		שהן של בית המלך - ואע"פ שאינן של בית המלך.										■		
כה.			היכי נדר?									^			
כה.			באומר יאסרו פירות העולם עלי אם אינן של בית המלך.	רב עמרם אמר רב:							!				
כה.			כיון דאמר יאסרו, איתסרו עליה כל פירי עלמא							¿					
כה.			באומר היום.						!						
כה.			אי דאמר היום, לא מקבל מיניה מוכס					¿							
כה.			באומר בלבו היום ומוציא בשפתיו סתם, ואע"ג דסבירא לן דברים שבלב אינם דברים, לגבי אונסין שאני.				!						◊		
כה.	>		בכל כו'.	בית שמאי:								■			
כה.	>		במה שהוא מדירו	בית שמאי:						♦	■		◊		
כה.	>		אף בשאינו מדירו.	בית הלל:						♦	■		◊		
כה.			כיצד?							^					
כה.			אמר לו קונם אשתי נהנית לי, ואמר קונם אשתי ובני נהנין לי, ב"ש אומרים: אשתו מותרת ובניו אסורין	[בית שמאי]			♦	■	!				◊		
כה.			אלו ואלו מותרין.	בית הלל:			♦	■	!				◊		
כה.			לא יפתח לו בשבועה	רב הונא: תנא, בש"א:							♦	■	◊		
כה.			אף יפתח לו בשבועה.	בית הלל:							♦	■	◊		
כה.			לבית שמאי, בשבועה הוא דלא יפתח לו, הא בנדר יפתח לו								¿				
כה.			לא יפתח לו בנדר	והא תנן, בית שמאי:						■	¿		◊		
כה.			ותו, מיפתח הוא דלא יפתח לו בשבועה, הא מידר נדר בשבועה								¿				
כה.			בכל נודרין חוץ מבשבועה	והתנן, בית שמאי:						■	¿		◊		
כה.			תנא מתניתין בנדר להודיעך כחן דב"ש, תנא ברייתא בשבועה להודיעך כחן דבית הלל.							!			◊		
כה.			אין שאלה בשבועה	רב אשי אמר: הכי קתני, בית שמאי:				♦	■	!			◊		
כה.			יש שאלה בשבועה.	בית הלל:				♦	■	!			◊		
כה.			הרי נטיעות האלו קרבן אם אינן נקצצות, טלית זו קרבן אם אינה נשרפת - יש להן פדיון.										■	מ	
כה.			הרי נטיעות האלו קרבן עד שיקצצו, טלית זו קרבן עד שתשרף - אין להם פדיון.										■		

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	> מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	**מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ **מימרא-statement**
¿ **קושיא-challenge**
^ **שאלה-question**
! **תירוץ-answer**
■ **ראיה-proof**

♦ **חולקים-disputants**
◊ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
< **מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment**
O**מעשה-story**

מקרא-key:

																			נדרים-ארבעה נדרים
																			מימרא
																			מאן דאמר
כט:																			יתיב ר' אבין ורב יצחק ברבי קמיה דר' ירמיה וקא מנמנם ר' ירמיה, יתבי וקאמרי:
																			לבר פדא דאמ' פדאן חוזרות וקודשות, תפשוט דבעי רב הושעיא:
																			הנותן שתי פרוטות לאשה, ואמר לה באחת התקדשי לי היום ובאחת התקדשי לי לאחר שאגרשיך, ה"נ
ל.																			[בעי רב הושעיא]
ל.																			איתער בהו ר' ירמיה, אמר להו:
																			מאי קא מדמיתון פדאן הוא לפדאום אחרים?
ל.																			הכי אמר ר' יוחנן:
																			פדאן הוא - חוזרות וקדושות, פדאום אחרים - אין חוזרות וקדושות
ל.																			
																			ואשה כפדאוה אחרים דמיא.
ל.																			איתמר נמי, אמר ר' אמי אמר רבי יוחנן:
																			לא שנו אלא שפדאן הוא, אבל פדאום אחרים - אין חוזרות וקדושות.
ל.	מ																		
																			הנודר מיורדי הים - מותר ביושבי היבשה, מיושבי היבשה - אסור מיורדי הים, שיורדי הים בכלל יושבי היבשה
ל.																			
																			לא כאלו שהולכין מעכו ליפו, אלא במי שדרכו לפרש.
ל.	ג																		רב פפא ורב אחא בריה דרב איקא, חד:
																			מתני אריש
ל.																			וחד:[רב פפא/רב אחא בריה דרב איקא]
																			מתני אסיפא.
ל.																			מאן דתני אריש, מתני הכי:
																			הנודר מיורדי הים - מותר ביושבי יבשה, הא ביורדי הים - אסור, ולא כאלו ההולכים מעכו ליפו, דהלין
ל:																			מאן דמתני אסיפא, מתני הכי:
																			הנודר מיושבי יבשה - אסור ביורדי הים, ולא באלו ההולכים מעכו ליפו בלבד, אלא אפילו במי שדרכו
ל:	מ																		
																			הנודר מרואי החמה - אסור אף בסומין, שלא נתכוון זה אלא למי שהחמה רואה אותן.
ל:	ג																		
																			מ"ט?
ל:																			
																			מדלא קאמר מן הרואין
ל:																			
																			לאפוקי דגים ועוברים.
ל:	מ																		
																			הנודר משחורי הראש - אסור בקרחין ובעלי שיבות, ומותר בנשים ובקטנים, שאין נקראין שחורי הראש
																			אלא אנשים.
ל:	ג																		
																			מ"ט?
ל:																			
																			מדלא קאמר - מבעלי שער.
ל:	<																		
																			ומותר בנשים ובקטנים,
ל:																			
																			שאין נקראין שחורי הראש אלא אנשים.
ל:																			
																			מ"ט?
ל:																			
																			אנשים זימנין דמיכסו רישייהו וזימנין דמגלו רישייהו, אבל נשים לעולם מיכסו, וקטנים לעולם מיגלו.
ל:	מ																		
																			הנודר מן הילודים - מותר בנולדים, מן הנולדים - אסור מן הילודים
ל:																			
																			מתיר אף בילודים
ל:																			
																			לא נתכוון זה אלא במי שדרכו להוולד.
ל:	ג																		
																			לר' מאיר, ולא מיבעיא נולדים, אלא ממאן אסור?
ל:																			
																			הנודר מן הילודים - מותר בנולדים, מן הנולדים - אסור בילודים
ל:																			
																			אף הנודר מן הנולדים מותר בילודים, כי היכי דנודר מן הילודים מותר בנולדים.

♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
Oמעשה-story	! תירוץ-answer
מקרא-key:	■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

																		נדרים-ארבעה נדרים
																		מימרא
																		מאן דאמר
ל:												¿			◊			רב פפא לאביי:	למימרא, דנולדים דמתיילדן משמע, אלא מעתה, (בראשית מח) שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים, ה"נ דמתיילדן הוא?
ל:								¿							◊			ואלא מאי? דיילידו משמע, אלא מעתה, דכתיב: (מלכים א' יג) הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו, הכי נמי דהוה? והא עדיין מנשה לא בא.
ל:								!							◊			אלא משמע הכי ומשמע הכי, ובנדרים הלך אחר לשון בני אדם.
ל:	<														■			חכמים:	לא נתכוין זה אלא ממי שדרכו להוולד.
ל:														¿				לאפוקי מאי?
ל:												!			◊			לאפוקי דגים ועופות.
לא.	מ														■			הנודר משובתי שבת - אסור בישראל ואסור בכותים
לא.															■			מאוכלי שום - אסור בישראל ואסור בכותים
לא.															■			מעולי ירושלים - אסור בישראל ומותר בכותים.
לא.	ג													^	◊			מאי שובתי שבת?
לא.												!						אילימא ממקיימי שבת
לא.												¿						מאי איריא בכותים? אפילו עובדי כוכבים נמי
לא.												!						אלא ממצווים על השבת.
לא.												¿						אי הכי, אימא סיפא:
לא.								■				¿						[סיפא] מעולי ירושלים - אסור בישראל ומותר בכותים
לא.												¿						אמאי? והא מצווים נינהו
לא.												!			◊			אלא אמר אביי:	מצווה ועושה קתני, בתרתי בבי קמייתא - ישראל וכותים מצווין ועושין, ועובדי כוכבים הנהו דעבדי עושין ואינם מצווין, בעולי ירושלים - ישראל מצווין ועושין, כותים מצווין ואינם עושין.
לא.	מ														■			קונם שאיני נהנה לבני נח - מותר בישראל ואסור בעובדי כוכבים.
לא.	ג													¿	◊			וישראל מי נפיק מכלל בני נח?
לא.												!			◊			כיון דאיקדש אברהם איתקרו על שמיה.
לא.	מ														■			שאיני נהנה לזרע אברהם - אסור בישראל ומותר בעובדי כוכבים.
לא.	ג													¿				והאיכא ישמעאל
לא.												!			◊			(בראשית כא) כי ביצחק יקרא לך זרע כתיב.
לא.														¿				והאיכא עשו
לא.												!			◊			ביצחק - ולא כל יצחק.
לא.	מ														■			שאיני נהנה לישראל - לוקח ביותר ומוכר בפחות
לא.															■			שישראל נהנין לי - לוקח בפחות ומוכר ביותר, ואין שומעין לו
לא.															■			שאיני נהנה להן והן לי - יהנה לעובדי כוכבים.
לא.	ג												■					שמואל:	הלוקח כלי מן האומן לבקרו ונאנס בידו - חייב
לא.											■							אלמא קסבר:[שמואל]	הנאת לוקח היא.

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	> מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	key-מקרא:

																		נדרים-ארבעה נדרים
																		מימרא
																		מאן דאמר

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
Oמעשה-story	! תירוץ-answer
key-מקרא:	■ ראיה-proof

													נדרים-ארבעה נדרים	
												מאן דאמר	מימרא	
		◊		■									(קהלת ז) החכמה תעוז לחכם מעשרה שליטים, החכמה תעוז לחכם - זו תשובה ומעשים טובים, מעשרה שליטים שתי עינים ושתי אזנים ושתי ידים ושתי רגלים וראש הגוייה ופה.	לב:
		◊		■								רבי זכריה משום רבי ישמעאל:	ביקש הקב"ה להוציא כהונה משם, שנאמר: (בראשית יד) והוא כהן לאל עליון, כיון שהקדים ברכת אברהם לברכת המקום הוציאה מאברהם, שנאמר: (בראשית יד) ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קונה שמים וארץ, וברוך אל עליון, אמר לו אברהם: וכי מקדימין ברכת עבד לברכת קונו? מיד נתנה לאברהם, שנאמר: (תהלים קי) נאם ה' לאדני שב לימיני עד אשית אויביך הדום לרגליך, ובתריה כתיב: נשבע ה' ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק - על דיבורו של מלכי צדק והיינו דכתיב: והוא כהן לאל עליון, הוא כהן - ואין זרעו כהן.	לב:
		◊											**הדרן עלך ארבעה נדרים**	